

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010385
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010385.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci odsúdeného V. T., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 18.09.2020, sp. zn. 7Nt/15/2020, na neverejnom zasadnutí dňa 11. januára 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. T., nar. XX.XX.XXXX v M., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V uznesením z 18.09.2020 sp. zn. 7Nt/15/2020 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného V. T. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 0T/153/2019 s odôvodnením, že v písomne podanom návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine, pretože argumentácia odsúdeného o neprimerane vysokom treste uloženom v napádanom trestnom rozkaze a potreba vykonania dvoch tzv. premien trestov pri neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečných odsúdení v danom prípade nie je dôvodom povolenia obnovy konania.

Rozhodnutie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený V. T. podal proti nemu sťažnosť do zápisnice ihneď po jeho vyhlásení (č.l. 39) dňa 18.09.2020, ktorú sťažnosť písomne odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojej obhajkyne.

V písomných dôvodoch sťažnosti doručenej Okresnému súdu Bratislava V 09.11.2020 a následne doplnenej podaním doručeným okresnému súdu 08.12.2020 uviedol, že skutok, ktorý spáchal, sa stal na neverejnej cestnej komunikácii, súkromné parkovisko pred súkromnou ubytovňou, a preto jeho samotné obvinenie je nezákonné, pretože podľa jeho názoru parkovisko nie je cestná komunikácia. Tieto skutočnosti mu v čase hlavného pojednávania neboli známe. V ďalšom uviedol, že pri jeho odsúdení bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces v § 2 Tr. por., keďže trestný rozkaz bol vopred vyhotovený, bol mu doručený bez možnosti si ho prečítať a pod hrozbou väzby a výberu možnosti medzi trestným rozkazom alebo väzobným stíhaním. Domáhal sa preto zrušenia napadnutého uznesenia a vyhovenia jeho návrhu na povolenie obnovy konania.

Obhajkyňa odsúdeného odôvodnila sťažnosť písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V 12.11.2020, v ktorom uviedla, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. neboli splnené. Súd ďalej svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na povolenie obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nepostačuje argumentácia odsúdeného o neprimerane vysokom treste uloženom v napádanom trestnom rozkaze a potrebe vykonania dvoch tzv. premien trestov pri neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečných odsúdení.

Odsúdený V. T. po opätovnom poučení o podmienkach obnovy konania podľa § 393 a nasl. Tr. poriadku trval na podanej sťažnosti a s uvedeným názorom prvostupňového súdu odsúdený nesúhlasil. Odsúdený je naďalej toho názoru, že vykonanie zvyškov trestov je takou skutočnosťou, ktorá je spôsobilá odôvodniť iné rozhodnutie o treste a podľa jeho názoru odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania v pôvodnom konaní. Odsúdený zastáva názor, že sú splnené podmienky pre obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Odsúdený V. T. na verejnom zasadnutí pred Okresným súdom Bratislava V zotrval na svojom písomnom návrhu na povolenie obnovy konania a na jeho dôvodoch, pričom aj v rámci dôvodov sťažnosti trvá na tom, že vykonanie zvyškov trestov, je skutočnosťou a dôkazom, ktorá je pre súd nová, skôr neznáma. Odsúdený považuje trest uložený v pôvodnom konaní za neprimerane prísny. Tak, ako už uviedol odsúdený v písomnom návrhu, trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieňačného prepustenia Okresným súdom Prešov zo dňa 29.10.2015 sp. zn. 3Pp 25/2015. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že sa jedná o podmieňačné prepustenie z výkon trestu odňatia slobody uloženého vo výmere 6 mesiacov a uloženého vo výmere 1 rok a 6 mesiacov rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 24.10.2012, č. k. 1T 56/11 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 18.09.2013, č. k. 10To 2/13.

Na Okresnom súde Prešov pod č. k. 3Pp/25/2015 je aktuálne vedené konanie, v ktorom sa má rozhodnúť či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieňačného prepustenia z výkon trestu odňatia slobody osvedčil alebo či sa zvyšok trestov vykoná, ktorá skutočnosť vyplýva zo súdneho spisu. Je teda zrejme, že odsúdený bude musieť vykonať aj zvyšok pôvodne uložených trestov. Uvedené aktuálne prebiehajúce konanie na OS Prešov pod č. k. 3Pp/25/2015 odsúdený považuje za skutočnosť a dôkaz, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Podľa odsúdeného táto skutočnosť a dôkaz, by mohli v spojení so skutočnosťami a dôkazmi známymi už skôr viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie o treste a teda vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, resp. uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o podmienky obnovy konania, že nové skutočnosti a dôkazy môžu v spojení so skutočnosťami a dôkazmi známymi už skôr viesť i inému rozhodnutiu o treste, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie, poukazuje odsúdený v tomto smere analogicky aj na rozhodovacia prax všeobecných súdov, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/90/2018, zo dňa 21. 08. 2018, ktorý sa zaoberal otázkou postupu v prípade keď obžalovaný bude musieť vykonať aj pôvodne uložený podmieňačný trest.

Podľa názoru odsúdeného vyššie uvedené skutočnosti a dôkazy, sú skôr neznáme, odôvodňujú iné rozhodnutie o treste a prichádza tak do úvahy uloženie trestu v nižšej sadzbe. Odsúdený je toho názoru, že kratší trest odňatia slobody spolu so zvyškami trestov, ktoré bude musieť vykonať, je spôsobilý zabezpečiť jeho prevýchovu a je dostatočný na ochranu spoločnosti.

Odsúdený v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania uviedol aj ďalšie dôvody spočívajúce v tom, že s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 10. 2016, ktoré nebolo súdu skôr (v pôvodnom konaní) známe, čo podľa odsúdeného vyplýva z obsahu súdneho spisu, jeho priznanie v posudzovanom prípade je možné hodnotiť aj ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Uvedené odsúdený považuje za novú skutočnosť, ktorá skutočnosť súdu skôr neznáma, by mohla v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste a teda vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom obvineného, resp. uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Prvostupňový súd zamietol návrh odsúdeného s odôvodnením, že podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku neboli splnené. Odsúdený je toho názoru, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, či sa prvostupňový súd zaoberal aj vyššie uvedenou argumentáciou odsúdeného týkajúcou sa priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) TZ z pohľadu jej hodnotenia v intenciách § 394 Tr. poriadku. V tomto smere podľa odsúdeného svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil.

Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 25. októbra 2016, č. k. 4Tdo/63/2016 konštatuje, že za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu

dôležitý význam. Z predmetného rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ obvinený dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin, napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zákona. Najvyšší súd SR ďalej rezultuje, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. môžu byť obžalovanému priznané a zohľadnené aj kumulatívne. Umožnenie zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné nepochybne považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Inými slovami, pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona v štádiu súdneho konania nedochádza automaticky k negácii (resp. nepoužiteľnosti) poľahčujúcej okolnosti priznania sa a ufutovania trestnej činnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona.

Podľa názoru odsúdeného z vyššie uvedeného teda vyplýva, že sú tak založené dve poľahčujúce okolnosti, v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, ktorú súd zobral do úvahy pri svojom rozhodovaní v pôvodnom konaní a tiež aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona súdu skôr neznáma. Podľa odsúdeného tak potom prevažuje pomer poľahčujúcich okolností a teda znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Takýto postup súdu v súlade s ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona je spôsobilý privodiť iné rozhodnutie o treste, podľa názoru odsúdeného odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania, ktorý je spôsobilý zabezpečiť jeho prevýchovu a je dostatočný na ochranu spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je odsúdený toho názoru, že súd prvého stupňa nepostupoval vecne správne, keď napadnutým uznesením zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania s odôvodnením, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania vyžadované ustanovením § 394 Tr. poriadku.

Na základe uvedeného odsúdený navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave jeho sťažnosti vyhovel a uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 7Nt/15/2020 zo dňa 18.09.2020 zrušil a povolil obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V č.k. 0T/153/2019 a zároveň zrušil Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17. 07. 2019, sp. zn. 0T/153/2019 v časti výroku o treste, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Alternatívne, aby Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 7Nt/15/2020 zo dňa 18.09.2020 v celom rozsahu zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného V. T., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce, pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 402 ods. 3 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku) a zistil, že sťažnosť podaná odsúdeným V. T. nie je dôvodná.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 17.07.2019, sp. zn. 0T/153/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.07.2019, bol V. T. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil odsúdenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil odsúdenému trest zákazu pobytu na území Bratislavského samosprávneho kraja na dobu 3 roky.

Do výkonu trestu odsúdený V. T. nastúpil 08.04.2020, čo vyplýva zo správy o nastúpení trestu.

Dňa 09.07.2020 bol Okresnému súdu Bratislava V doručený návrh odsúdeného V. T. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V, vedenej pod sp. zn. OT/153/2019, odôvodnený tým, že sa dozvedel nové skutočnosti a dôkazy, ktoré mu pred tým neboli známe, pričom poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Podanie odsúdeného bolo doplnené jeho obhajkyňou s tým, že odsúdený považuje za novú skutočnosť to, že mu majú byť premenené dva tresty, ktoré si má vykonať a tieto spolu s uloženým trestom v pôvodnom konaní považuje za neprimerane prísne na jeho prevýchovu. Taktiež poukázala na to, že trestným rozkazom nebola odsúdenému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pričom poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2016 sp. zn. 4Tdo 63/2016.

Samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.09.2020 vypočula odsúdeného V. T., ktorý zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý upresnil, že trestný rozkaz mu bol daný už pripravený, nemohol sa k nemu vyjadriť a okrem toho nemohol mať právne zastúpenie a nemohol urobiť vyhlásenie, ktoré urobiť chcel. Uložený trest spolu s trestami, ktoré mu hrozia v prípade tzv. premeny podmienky považuje za neprimerane prísny.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu, v tomto štádiu rozhodovania je potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ktorý však môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania teda nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Trestné konanie bolo právoplatne skončené a pokiaľ neexistuje, ako i v tomto prípade dôvod na jeho obnovu podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, účinky právoplatného rozsudku (vrátane skutkových zistení a právnych záverov, ktoré sú v nich obsiahnuté) sú nezvratné, nemožno ich meniť, resp. inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať.

To platí aj vtedy, keby sa súd s nimi vo svojom pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal dostatočne, alebo by dokonca prehliadol nejasnosti v dôkazoch alebo rozpory medzi nimi, resp. by sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo by ich vyhodnotil nesprávne. Nebola by totiž zákonná podmienka, že sa jedná o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Nejde o novú skutočnosť alebo dôkaz, ak súd uvedenú skutočnosť poznal, resp. dôkaz mal k dispozícii, ale na túto skutočnosť alebo dôkaz pri svojom rozhodovaní neprihliadol. Obnova konania - ako mimoriadny opravný prostriedok - obsahom svojej právnej úpravy v takýchto prípadoch neumožňuje nápravu, na to slúžia iné právne prostriedky.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa pri posudzovaní podmienok obnovy konania uvedených v ustanovení § 394 Trestného poriadku dospel k správneému záveru, že vyššie uvedené podmienky v posudzovanej trestnej veci splnené neboli, pretože v pôvodnom konaní a to vyplýva zo zápisnice o vylúchu V. T. (č.l. 69) sa odsúdený vzdal práva na podanie opravného prostriedku, a to aj za osoby oprávnené podať odpor v jeho prospech, pričom vypovedal, že obhajcu nežiada a obhajovať sa bude sám.

Odsúdený totiž oprel voj návrh na obnovu konania aj o to, že bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces.

Krajský súd v Bratislave považuje za nevyhnutné v prvom rade upriamiť pozornosť na skutočnosť, že odsúdený V. T. si odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 17.07.2019 sp. zn. 0T/153/2019 nepodal.

Pokiaľ odsúdený namieta nepriznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., ktorá sa priznáva páchatelovi, ktorý napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, k tejto nepriznanej poľahčujúcej okolnosti krajský súd dodáva, že v posudzovanom prípade z obsahu dôkazov vyplýva, že odsúdený bol prichytený pri čine, a preto jeho priznanie k spáchaniu činu bolo týmito okolnosťami do značnej miery determinované, keďže inú racionálnu možnosť prejaveneého postoja ani nemal. Z uvedeného je zjavné, že zo strany odsúdeného ako jediného páchatela nijakým aktívnym spôsobom, ktorý by presahoval rámec bežnej (i povinnej) spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, nedošlo k objasneniu spáchanej trestnej činnosti, resp. zo spisu nevyplýva žiadna iná forma jeho aktívnej pomoci pri objasňovaní skutku, pričom treba podotknúť, že táto by ani nebola spôsobilá významne ovplyvniť výsledok trestného konania. Napomáhanie odsúdeného príslušným orgánom, ku ktorej nad rámec bežných úkonov zo strany odsúdeného ani nedošlo, by v tejto veci nedosahovalo právnu relevanciu ako predpoklad pre započítanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.

Krajský súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného V. T. zhodne s názorom okresného súdu zastáva názor, že návrh odsúdeného na obnovu konania nie je dôvodný a argumenty uvádzané odsúdeným nemajú taký charakter, že by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného V. T. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší opravný prostriedok nie je prípustný.